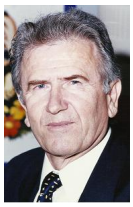
Untitled Document

Δρ Δημήτριος Ν. Γκέλης

Ιατρός, Ωτορινολαρυγγολόγος, Οδοντίατρος, Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνώ ν

με ιδιαίτερο ενδιαφέρον στις Ωτορινολαρυγγολογικές παθήσεις, που προκαλούνται με αλλεργικούς μηχανισμούς

Μονάδα διάγνωσης και θεραπείας Ωτορινολαρυγγολογικώ ν αλλεργικώ ν παθήσεων, Κορινθίας

Δαμασκηνού 46, Κόρινθος 20100, τηλ. 2741026631, 6944280764,

e-mail: pharmage @ otenet.gr

www.gelis.gr , www.pharmagel.gr , www.orlpedia.gr , www.allergopedia.gr , www.gkelanto.gr

Στην εποχή μας είναι διαδεδομένη η συνύπαρξη οικόσιτων ζώων μέσα στις κατοικίες. Αυτή η εξέλιξη είναι ψυχολογικά ευεργετική για τους ανθρώπους και τα ζώα. Όμως ένα ποσοστό συνανθρώπων μας θα αναπτύξουν αλλεργικές εκδηλώσεις (ρινίτιδα, επιπεφυκίτιδα, άσθμα), διότι ευαισθητοποιούνται από τα αλλεργιογόνα των ζώων (επιθήλια, δέρματος, τρίχες, πρωτεϊνικά μόρια που υπάρχουν στις ξηρές εκκρίσεις τους κλπ. Αυτό ισχύει βεβαίως για το σκύλο , τη γάτα, τις κατσαρίδες.

ΑΛΛΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΖΩΑ©

Τα ζώ α μας, οι εαυτοί μας

Η επιστημονική έρευνα ψυχολόγων έχει δείξει τα ακόλουθα που αφορούν τις σχέσεις των ανθρώπων με τα ζώα τους.

Οι

έντονα προσκολλημένοι άνθρωποι στα ζώα τους, συνήθως έχουν δυσχέρειες στις σχέσεις τους με τους ά
λλου
ς ανθρώπους.

Ένα άτομο που συνοδεύει κάποιο ζώο σε περίπατο θεωρείται από τους άλλους ως ευφυές και έμπιστο.

Οικογένειες που πληροφορήθηκαν από το γιατρό τους ότι κάποιο μέλος της οικογένειας τους πάσχει από αλλεργία στο οικόσιτο ζώο τους,
σπανίως τηρού
ν την υπόδειξη του
γιατρού, ότι πρέπει να απομακρύνουν μέσα από το σπίτι το ζώο. Γιαυτό στις περιπτώσεις αυτές.

Ο γιατρός εκτός από τη χορήγηση φαρμάκων που θα ανακουφίσουν τα αλλεργικά συμπτώματα, θα πρέπει να συνιστά την απευαισθητοποίηση του ασθενούς με υπογλώσσιες σταγόνες (υπογλώσσια ανοσοθεραπεία, βλέπε: www.gelis.gr) των αλλεργιογόνων του σκύλου ή της γάτας, προς τα οποίο είναι ευαισθητοποιημένος ο ασθενής.

Ο γιατρός που εισηγείται στον ασθενή του, ιδίως παιδί, να απομακρύνει το σκύλο ή τη γάτα από την κατοικία φτιάχνει ένα άτομο που θα τον αντιπαθεί ή φτιάχνει έναν εχθρό ή τον χάνει από πελάτη.

Η υπόδειξ

η του γιατρού σε ένα παιδί που πάσχει από αλλεργική ρινίτιδα ή άσθμα να απομακρύνει το ζώο από το περιβάλλον του, μπορεί να δημιου ργήσει τεράστια αναστάτωση στο παιδί και ψυχολογικό στρες. Το ίδιο ισχύει και για τούς ενήλικους, ιδίως όταν οι τελευταίοι έχουν ισχυρή συναισθηματική εξάρτηση από το ζώο

Οι κάτοχοι οικόσιτων ζώων θεωρούν μεν τα ζώα τους ως μέλη της οικογένειας τους, δεν τα θεωρούν όμως ως πρόσωπα.

Οι κάτοχοι οικόσιτων ζώων πιστεύουν ότι τα ζώα τους έχουν ψυχή. Αυτό θεολογικά είναι αποδεκτό, όπως αποδεκτό είναι ότι τα ζώα δεν διαθέτουν πνεύμα, όπως οι άνθρωποι.

Ένα οικόσιτο ζώο μπορεί να είναι το βαρόμετρο του άγχους της οικογένειας.

Το βαθύ και αγιάτρευτο πένθος για το θάνατο του ζώου από τον κάτοχό του είναι σύμπτωμα υποκείμενου ψυχολογικού προβλήματος.

Οι τρόφιμοι των οίκων ευγηρίας και γενικά τα ηλικιωμένα άτομα ωφελούνται από την παρουσία στο περιβάλλον τους ενός οικόσιτου ζώου.

Η αγάπη προς το ζώο επιστρέφει στον κάτοχό του. Τα θύματα καρδιοπάθειας επιβιώνουν περισσότερο χρονικό διάστημα, όταν διαθέτουν οικόσιτο ζώο, ενώ οι ίδιοι ασθενείς ζουν λιγότερο χωρίς ζώο (Friedmann και , Thomas , 1995). Αν ρωτήσετε ποιο από τα μέλη της

οικογένειας δέχεται τα περισσότερα χάδια, ακούει τα περισσότερα καλά λόγια και δέχεται τα περισσότερα χαμόγελα, το 44% απαντάει ότι τα δέχεται το ζώο που ζει μαζί τους στο σπίτι.

Η θεραπεία που υποβοηθείται από κάποιο οικόσιτο συνήθως ζώο είναι μια γνωστή θεραπευτική μέθοδος κατά τη φάση της αποκατάστασης της υγείας εξαιτίας πολλών νόσων και καταστάσεων, η οποία όμως δεν εφαρμόζεται ακόμη εκτεταμένα. Από έρευνες που έχουν γίνει έχει αποδειχτεί ότι, η αλληλεπίδραση μεταξύ του ασθενούς, του ζώου και του θεραπευτή βελτιώνει την επικοινωνία, αυξάνει την αυτοπεποίθηση, περιορίζει τα συμπτώματα των νόσων και βελτιώνει την ποιότητα της ζωής των ασθενών. Ο σκύλος, η γάτα, το άλογο, τα πτηνά, τα παιχνίδια ζώα χρησιμοποιούνται συνηθέστατα στη θεραπεία.

Θεραπευτικά χρησιμοποιούνται οι σύντομης και η μακράς διάρκειας επαφές με τα ζώα, τα οποία τα φροντίζουν οι ασθενείς, ακολουθώντας μια ιδιαίτερη μεθοδολογία. Η θεραπεία χρησιμοποιείται σε ψυχιατρικούς ασθενείς, καταθλιπτικούς, τη σχιζοφρένεια, τις φοβίες και τα προβλήματα των εξαρτήσεων από ουσίες.Η μοναξιά αντιμετωπίζεται καλύτερα με τη συντροφιά ζώων. Εφαρμόζεται επίσης σε ασθενείς με καρδιαγγειακές νόσους, άνοια, νόσο του Alzheimer, παιδική εγκεφαλική παράλυση, ρευματοειδή αρθρίτιδα, AIDS και άλλες νόσους. Η έρευνα δείχνει ότι τα συμπτώματα πολλών νόσων περιορίζονται, όταν στη θεραπευτική διαδικασία συμμετέχουν και ζώα (Dimitrijević I . 2009).

Οι άνθρωποι που χρησιμοποιούν τους σκύλους ή άλλα ζώα ως επαγγελματικούς συντρόφους και συνεργάτες (αστυνομικοί, στρατιώτες, κυνηγοί κ.α.) νοιώθουν εξαιρετικά ασφαλείς, όταν βρίσκονται μαζί με το ζώο τους.

Ο θάνατος ή η απώλεια του ζώου μπορεί να αποτελέσει αιτία ισχυρού ψυχικού κλονισμού του κατόχου του. Γιαυτό στο στρατό ή την αστυνομία διαφόρων χωρών οι σκύλοι που φονεύονται στο καθήκον θάβονται με τιμές και τους αποδίδονται τιμητικοί βαθμοί και μετάλλια. Ο επαγγελματίας που χρησιμοποιεί σκύλο για επαγγελματικούς λόγους, αν πάθει αλλεργία στο σκύλο έχει μόνο δύο δυνατότητες ή να εγκαταλείψει τη δουλειά του και το σκύλο ή να κάνει το ταχύτερο δυνατόν απευαισθητοποίηση με υπογλώσσιες σταγόνες αλλεργιογόνων του σκύλου **Allergovac Sublinguale** .

Βλέπε; www.gelis.gr , www.pharmagel.gr , αλλεργία στη γάτα και Ωτορινολαρυγγολογικές Παθήσεις, Αλλεργία στο σκύλο και Ωτορινολαρυγγολογικές παθήσεις, Αλλεργία στις κατσαρίδες και Ωτορινολαρυγγολογικές Παθήσεις, Υπογλώσσια Ανοσοθεραπεία

-

Βιβλιογραφία

-

Baatenburg de Jong A , Dikkeschei LD , Brand PL . Testing for specific immunoglobulins E (IgE) in case of suspected allergy in children: the results in a laboratory for general practitioners and medical specialists. Ned Tijdschr Geneeskd. 2007 Oct 13;151(41):2272-6.

-

Dimitrijević I . Animal-assisted therapy--a new trend in the treatment of children and adults. Psychiatr Danub. 2009 Jun;21(2):236-41.

-

Friedmann E , Thomas SA . Pet ownership, social support, and one-year survival after acute myocardial infarction in the Cardiac Arrhythmia Suppression Trial (CAST). Am J Cardiol. 1995 Dec 15;76(17):1213-7.

-

Patricia Curtis. Psychology Today pp. 66-67, August, 1982.